

з метою їх перекладу й адаптації, можемо відповідно поділити наявний матеріал на наступні категорії:

- Прямі еквіваленти, що мають однакове фразеологічне значення і/або повністю повторюють відповідник за змістом і образністю: *die blaue Ferne* – синя далечинь
- Аналоги, що мають однакове фразеологічне значення, але мають різний зміст і образність: напр. *blau sein* – бути п'яним як ніч (як хлющ, як чіп).

Отже, говорячи про проблематику перекладу німецьких фразеологізмів українською, варто зазначити, що вибір того чи іншого відповідника залежить від контексту та специфіки медіуму, що перекладається.

Література:

1. Баюн К. Й. Національно-культурний аспект досліджень фразеологічних одиниць в сучасній німецькій мові // Вісник Інституту підприємництва та сучасних технологій, Вип. 1 (1), 2007. С. 105-108.
2. Негрич Н. Д. Поняття ідіома і фразеологічна одиниця – спільне та відмінне у лінгвістичному розумінні // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Сер. : Філологія. Мовознавство. 2013. Т. 219, Вип. 207. С. 79-81.
3. Німецько-український фразеологічний словник (НУФС) : у 2-х т. / [укад. В. І. Гаврись, О. П. Пророченко]. К.: Радянська школа, 1981. Т. I. А–К. 416 с.
4. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2010. 844 с.

Фатєєва Г.Е., студентка
Титаренко О.І., к. пед. н., доцент
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

РОЗВИТОК НАВИЧОК ЧИТАННЯ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Щоб навчитись правильно читати німецькою мовою, потрібно сформувати певні навички читання, які допоможуть надалі успішно вивчати німецьку мову. Адже саме читання є основою, за його допомогою людина отримує велику кількість інформації.

Як відомо формування навичок читання німецькою мовою розпочинається з ознайомлення з алфавітом та звуковим складом мови.

Передусім учням слід сформувати такі навички:

- правильно вимовляти звуки німецької мови,

- розрізняти звуки, які вимовляються подібно, але мають різний звуковий склад.

- правильно читати прості тексти, де зустрічаються лексичні одиниці, відомі їм з рідної мови.

- постійно вчити нові лексичні одиниці та ознайомлюватися із граматичними правилами, які потрібні для розуміння більш складних текстів [1].

Отже, щоб сформувати такі навички слід використовувати наступні методики:

1. Методика комунікативного читання, яка передбачає спілкування учнів з вчителем та між собою, обговорення тексту та використання набутих знань та навичок.

2. Методика "читання з розумінням", яка передбачає використання спеціальних вправ та завдань для розвитку та розуміння учнями тексту.

3. Методика "читання за інтересами", яка передбачає використання текстів на теми, які цікаві для учнів.

4. Методика інтенсивного читання, яка передбачає велику кількість читання текстів та виконання вправ на їх основі.

5. Методика ігрового читання, яка передбачає використання ігор та розважальних завдань для формування навичок читання [2].

Також існують декілька шляхів для підвищення ефективності навчання читання:

1. Використання технологій, таких як мовне портфоліо, які дозволяють учням вести систематичний запис своїх досягнень та прогресу в навчанні.

2. Розвиток мовних здібностей за допомогою різноманітних вправ, які сприяють розвитку навичок читання, таких як сканування, пошук інформації, визначення головної думки тощо.

3. Використання різноманітних джерел текстів, таких як газети, журнали, рекламні буклети, веб-сайти тощо, що забезпечує змінність тем та різноманітність форм текстів [4].

Після здобуття певних навичок потрібно їх розвивати, щоб закріпити вивчене. Щоб це зробити, потрібно постійно виконувати наступні вправи:

1. Заповнення пропущених слів у тексті. Учні повинні вставити пропущені слова у правильному контексті з тексту.

2. Пошук відповідей на питання з тексту. Учні повинні відповісти на питання, які стосуються прочитаного тексту.

3. Складання коротких висловлювань на основі прочитаного тексту. Учні повинні скласти короткі висловлювання про те, що вони прочитали.

4. Виконання завдань та вправ з текстовим матеріалом, які спрямовані на розуміння, виявлення головної думки тексту та визначення основних ідей.

5. Робота з аутентичними текстами. Учні повинні читати тексти, які використовуються в реальному житті, такі як газетні статті, рекламні оголошення, інструкції тощо.

6. Вправи із використанням сучасних технологій, таких як відео та аудіо матеріали, де можна почути іноземну мову та читати текстовий матеріал одночасно.

7. Робота з текстами, які містять інтерактивні елементи, такі як гіперпосилання, підказки, тестові завдання тощо [3].

Отже, щоб правильно сформувати навички читання, слід постійно використовувати методики та виконувати вправи, які сприятимуть ефективнішому набуттю та розвитку навиків читання німецькою мовою.

Література:

1. Щербина О. О. Формування навичок читання німецькою мовою у слухачів мовних курсів. Збірник наукових праць. *Педагогічні науки*. Випуск 120' 2014.

2. Борщ І.О. Робота над технікою читання на німецькій мові на початковому етапі навчання в ЗОШ. Бакалаврська робота. Рівненський державний університет. (2010).

3. Валошанська І.В., Хало З.П. Застосування комунікативних методів навчання для розвитку навиків читання на уроках іноземної мови. *Інноваційна Педагогіка наук*. 2020. Вип 20. Том 2. С. 7-11.

4. І.О. Буданова, О.С. Буданова, Т.М. Конькова. Самостійна робота під час навчання студентів читання і мовлення іноземною мовою. *Наукові основи гуманітарної підготовки студентів.наук.*2017. С 313-325.

Цветкова В.С., студентка
Пасик Л. А., к. філол. н., доцент
Волинський національний університет
імені Лесі Українки

СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАГОЛОВКІВ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ

Вибрана тема є в даний час особливо актуальною, оскільки на сьогодні в лінгвістиці, з одного боку, існує багато літератури, присвяченої особливостям заголовків у німецькій мові, але, з іншого боку, ще немає достатнього уявлення про особливості перекладу німецькомовних заголовків українською мовою, що і стало основною причиною вибору теми цієї роботи. У сучасній лінгвістиці питання вивчення природи та особливостей функціонування назв привертають особливу увагу дослідників, що пояснюється специфічною роллю заголовка як елемента тексту. Метою роботи є визначення специфіки перекладу заголовків сучасних німецькомовних публіцистичних текстів.

Заголовок є обов'язковою частиною тексту, що є цілісною одиницею мови (текстовим знаком) і що має в тексті фіксоване положення – перед та над